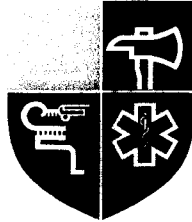

24. apríl 2007

Umhverfisnefnd Alþingis
B.t. Selmu Hafliðadóttur
150 Reykjavík

Undirritaður hefur að ósk yðar skoðað frumvarp til laga um breytingar á brunalögum, og ný lög um mannvirki og skipulag. Eftirfarandi athugasemdir eru gerðar við frumvörpin:

X Athugasemdir við frumvarp til laga um breytingu á lögum um brunavarnir. 663. mál

1. Ekki er kveðið á um klippuvinnu við björgun úr bílflökum. Klippuvinna er mjög veigamikill þáttur í lífbjörgun og ætti því að vera sjálfsagður hlutur að kveðið sé á um það í lögum í hvers verkahring hún er. Þrátt fyrir þetta sinna flest slökkvilið í landinu þessu verkefni án þess að fá til þess sérstaka fjármuni. Að þessu verkefni sé sinnt af slökkviliðum er í samræmi við það sem tíðkast í löndunum í kringum okkur. Þetta er gamalt mál sem ítrekað hefur verið rætt við umhverfisráðuneyti, og nú nýlega við dómsmála- og samgönguráðuneyti. Nú hafa dómsmála- og samgönguráðuneyti sent frá sér álit um þetta, og er inntak þess að þessi mála-flokkur sé best kominn hjá umhverfisráðuneyti og geti þar með verið verkefni slökkviliða. Bent skal á að stjórn Slökkviliðs höfuðborgarsvæðisins hefur rætt um hvert áframhald þessarar þjónustu muni verða ef hún verði ekki færð til slökkviliðs með lögum.
2. Í 7. gr. frumvarpsins sem tekur til breytinga á 12. gr. laganna er lögð til sú nýjung í hlutverki eldvarnaeftirlits sveitarfélaga að það gefi umsagnir um brunavarnir við meðferð byggingarleyfisumsókna. Í 16. gr. 4. mgr. frumvarpsins til laga um mannvirki er það hinsvegar val byggingarfulltrúa hvort hann leita umsagnar t.d. slökkviliðs eða heilbrigðiseftirlits við yfirferð aðaluppdráttá. Hér virðist nokkur mótsögn á ferðinni, þ.e. byggingarfulltrúi má velja en slökkviliðsstjóri skal. Það er mjög gott ákvæði í mannvirkjalögum að byggingarfulltrúi hafi heimild til að óska aðstoðar frá öðrum opinberum aðilum vegna þessa, en orðalag í brunalögum mætti vera á þessa leið: “gefa umsagnir um brunavarnir við meðferð byggingarleyfisumsókna óski byggingarfulltrúi þess”. Þótt þetta verklag hafi verið viðhaft á höfuðborgarsvæðinu um lang árabíl er vert að hafa í huga að vegna stærðar eru slökkvilið í landinu misvel í stakk búin til þess að veita þessa þjónustu. Eðlilegt er því að byggingarfulltrúar geti valið að fela skoðunarstofu þetta verkefni.

Athugasemdir við frumvarp til laga um mannvirki.

1. Í 24. gr. frumvarpsins er fjallað um löggildingu hönnuða. Það er athyglisvert að hvergi í frumvarpinu kemur orðið “brunahönnun” fyrir. Þrátt fyrir það er fjallað um brunahönnun í núgildandi byggingarreglugerð og nokkur fjöldi verkfræðinga hefur aðalstarf sitt við brunahönnun. Enda er slík hönnun veigamikill hluti af

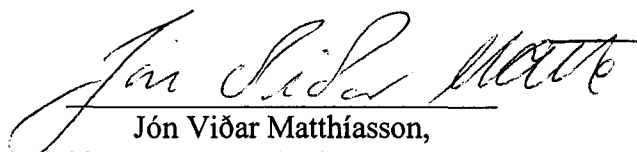
hönnun flestallra stærri og flóknari mannvirkja. Samkvæmt upplýsingum Brunamálastofnunar er sérstök reglugerð um brunahönnun í farvatninu, en spyrja má um lagastoð slíkrar reglugerðar ef lögin kveða ekki á um slíka hönnun. Hér ekki mælt með að brunahönnuðir þurfi sérstaka löggildingu til jafns við aðra sérhönnuði sem fjallað er um í greininni, heldur að brunahönnunin sem slík verði tilgreind. Í gildandi byggingarreglugerð er skýrt kveðið á um að brunavarnir skuli færðar inn á aðaluppdrátt sem er á ábyrgð aðalhönnuðar. Ef brunahönnun mannvirkja fer út fyrir það sem forskriftarákvæði byggingarreglugerðar kveða á um, þarf aðalhönnuður óhjákvæmilega að leita aðstoðar brunahönnuðar. Hætt er við að ábyrgðarmörk milli hönnuða geti hér orðið óskýr þar sem þetta hönnunarsvið er látið liggja milli hluta í lagafrumvarpinu.

2. Í greinum 34 - 35 í frumvarpinu er fjallað um öryggis- og lokaúttektir og er tilgreint að fulltrúi slökkviliðs skuli vera viðstaddur. Hér er þörf á að tilgreina hvert hlutverk þessa fulltrúa er. Verður t.d. hægt að veita byggingu öryggisúttekt gegn vilja slökkviliðsstjóra? Þá er vert að benda á að í lokaúttektum koma oft upp mál þar sem reynir á sérþekkingu og reynslu fulltrúa slökkviliðsins.

Athugasemdir við frumvarp til laga um skipulag.

Hér eru nokkrar hugleiðingar fremur en athugasemdir um öryggi og skipulag. Séu mál skoðuð í víðu samhengi ákvarðast öryggi samfélags að nokkru leyti í skipulagi. Má þar nefna aðkomumöguleika slökkviliðs og lögreglu, fjarlægð milli bygginga og fjarlægð íbúðarbyggðar frá hættulegri starfsemi. Dæmi um vandamál af þessum toga er byggðaþróun í grennd við sprengiefnageymslu á Hólmsheiði, en þar er byggð komin of nálægt geyslunni miðað við gildandi reglugerð þar um. Það er vafalítið erfitt að kveða á um stórt og smátt í lögum, en spurning er hvort ekki eigi að lögfesta að skipulag fái sérstaka rýni m.t.t. samfélagslegra öryggisþátta eða almannaheilla. Í skipulagsreglugerð væri síðan hægt að útfæra nánar hvað skuli rýnt og af hverjum.

Virðingarfyllst,

Jón Viðar Matthíasson,
slökkviliðsstjóri höðurborgarsvæðisins.